

‘En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest’
Efeze 5:18

Het is Pinksteren geweest. Op de Eerste Pinksterdag hebben we in de gemeente stil gestaan bij de vrucht van de Geest, in Galaten 5. We zagen daar dat de vrucht van de Geest staat tegen de achtergrond van de ‘werken van het vlees’. Wanneer er geen vrucht van de Heilige Geest in ons leven is, blijven we in de slavernij van de zonde, of vallen we er onherroepelijk in terug. Onze begeerten nemen dan de overhand, zoals de opsomming van maar liefst zestien werken van het vlees laten zien. De laatste van die werken waren vluchten in alcohol: ‘dronkenschap en zwelgpartijen’.

Dit laat zien: zonder God is het leven leeg. En je kunt het dan proberen te vullen met zintuigelijk genot, door te proberen maximaal te genieten, maar dat voldoet niet. En dat is confronterend. Er is een gemis, er is een gebrek, er is een tekort. En dat knaagt en dat maakt ongelukkig. Een manier om hier mee om te gaan is: jezelf verdoven zodat je de pijn niet voelt. Vluchten. En dat kan onder andere door veel alcohol te drinken.

Ik zei het al in de preek: ik kan me dat zo goed voorstellen. Als ik een zware dag gehad heb, en ik plof ’s avonds op de bank, dan voel ik me soms leeg en ongelukkig. En dan zou ik best willen vluchten. En bij de een uit zich dat in een hang naar alcohol, bij de ander is dat een hang naar zinloos voor de buis hangen, bij de ander een hang naar mateloos eten of snoepen, bij de ander een vlucht in een seksverslaving. Maar van dergelijke tijdelijke verdovingen kom je in een neergaande spiraal, en wordt je steeds ongelukkiger.

Je leeg en ongelukkig voelen is zonde. Want we zijn geschapen om ‘gevuld te worden tot heel de volheid van God’ (Efeze 3:19). En dus is leegte zonde. De gemeente is het lichaam van Christus, bedoeld om vol te zijn van God, ‘Die alles in allen vervult’ (Efeze 1:22-23). En je leegte vullen met alcohol of wat dan ook, is als het blijven oppompen van een lekke fietsband. Hij komt nooit vol. Je blijft leeg, en dat is zonde.

Tegen deze leegte is maar één medicijn: Pinksteren. Paulus drukt het in Efeze onder andere als volgt uit: ‘En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest’ (5:18). Ik heb al wel eens vaker de woorden genoemd die Andrew Murray bij deze tekst schreef: ‘Zo zeker als het ene gebod om in wijn niet dronken te worden, zo zeker is het andere om met de Geest vervuld te worden. Zo min wij ons aan het ene schuldig mogen maken, zo min mogen wij aan het tweede ongehoorzaam zijn’.

Zo zeker als het verkeerd is als we dronken over straat waggelen, zo zeker is het verkeerd als we niet de Heilige Geest in ons hebben, die ons vervulling geeft. Het is volgende week Avondmaal. God wil daar elke leegte die nog in ons over is, opvullen met Zijn Heilige Geest, met Zijn liefde. Daar wordt verlangen werkelijk vervuld. Want: ‘Geschapen zijn we tot God, en onrustig is het hart tot het rust vindt in God’ (Augustinus). Het Avondmaal laat ons Jezus zien, die door Zijn overwinning in brood en wijn de Heilige Geest uitdeelt aan een ieder die gelooft. In dat kleine stukje brood en dat kleine slokje wijn ligt de belofte van een zoveel grotere vervulling dan overdadig eten en drinken ooit kunnen geven.

Ds. M. Bot